

af Flertallet under Nr. 2 med Undtagelse af Dalsgaard. Dette Forslag betragter jeg som meget vigtigt; det indeholder nemlig en Bestemmelse om Overgangen fra den nuværende Hartkornsbeskatning til kommunal Ejendomsskyld. En Del af os gaar ud fra, at det ikke lader sig gøre her at gaa alt for hurtig til Værks. Overgangen maa ske inden for en vis passende Tid. Der har været talt om 15 Aar, 20 Aar og 25 Aar, ja der har endogsaa været talt om 35 Aar. Flertallet eller en stor Del af Udvalget er imidlertid blevet enigt med Ministeren om her at foreslaa 20 Aar, saaledes at den kommunale Skat paa fast Ejendom i de første 5 Aar lignes med $\frac{1}{5}$ paa Ejendomsskylden og $\frac{4}{5}$ paa Hartkornet, i de næste 5 Aar med $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$ o.s.v. Vi anse en saadan Overgangsbestemmelse for meget nødvendig af Hensyn til de magre Egne i Landet, særlig af Hensyn til de nyopdyrkede Strækninger, som have lidt Hartkorn, men godt kunne have en stor Værdi; der vilde man gøre et temmelig betydeligt Indgreb i Ejendomsretten ved at gaa alt for pludseligt til Værks. Derfor ville vi gerne have en langsom Overgang. Jeg vil altsaa meget anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie. — Nr. 50 er en Forandring, som nødvendiggøres af en lignende Bestemmelse i Lovforslaget om Ejendomsskyld, hvor vi have indført 10-aarige Vurderingsperioder i Stedet for 5-aarige. — Nr. 51 og 55 skal jeg ikke videre omtale. Den højtærede Formand har jo gjort opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar der her staar, at det er Mindretallet under Nr. 1, der har stillet disse Ændringsforslag; de ere stillede af Indenrigsministeren og tiltraadte af hele Udvalget. — Nr. 53 er en mindre væsentlig redaktionel Ændring — ja den kan jo ganske vist have *noget* reel Betydning. Vi tillade os at anbefale den. — I § 24 er der et enkelt Punkt, hvor vi ikke have stillet Ændringsforslag, men hvor vi dog have en Mening om — og deri tror jeg, at hele Udvalget er enigt — at foretage en Forandring inden 3die Behandling. Det er § 24 c. Der staar her, at ny, selvstændige Skov anlæg, der ikke ere 20 Aar gamle, ikke kunne inddrages under Ejendomsskylden. Det har aabenbart ikke været Meningen, at Reglen skulde lyde, saaledes som den nu er affattet. Meningen er aabenbart at sige det samme, som er sagt i Lovforslaget om Ejendomsskyld, nemlig at Hedejorder eller i det hele taget daarligere Jorder, som anvendes til ny Skov anlæg, ikke skulle beskattes før efter 20

Aars Forløb. Det er Udvalgets Hensigt at bringe disse to Bestemmelser i Overensstemmelse med hinanden, og det vil blive taget under Overvejelse inden 3die Behandling. — Jeg gaar dernæst over til Ændringsforslag Nr. 60, der indeholder en Bestemmelse angaaende Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres. Det er en Bestemmelse, som er analog med en lignende i Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat til Staten.

Et meget vigtigt Forslag er det under Nr. 63; Flertallet under Nr. 2 har anset det for nødvendigt at nedsætte Statstilskuddet til Kommunerne med een Million Kr., altsaa at forandre Tallet $2\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$. Der er paa dette Punkt afvigende Meninger, idet der er stillet et Underændringsforslag af et Medlem af Flertallet (Dalsgaard), medens Mindretallet under Nr. 5 holder paa, at Statstilskuddet til Kommunerne skal være $2\frac{1}{2}$ Million Kr. Jeg maa om Ændringsforslag Nr. 63 gøre nogle faa Bemærkninger. Det undrer mig, at det ærede Mindretal nu er saa ivrigt for at holde paa det oprindelige Tilskud til Kommunerne af $2\frac{1}{2}$ Million Kr., og det undrer mig af to Grunde. For det første, fordi det ærede Mindretal tidligere ikke har været særdeles venlig stemt over for et saadant Tilskud. Naar vi tidligere forhandlede denne Sag, holdt det ærede Mindretal, som da var Flertal, paa, at det i alt Fald ikke skulde gælde i mere end 5 Aar; og naar jeg gaar endnu længere tilbage i Tiden, til 1894, 1895 og 1896, da der i denne Sal forhandlede om et langt mindre Statstilskud til Kommunerne, saa erindrer jeg, at det daværende Flertal var særdeles uvillig stemt derimod. Man gik endelig sidste Gang af Hensigtsmæssighedsgrunde med til at vedtage det, men det skulde saa ogsaa være sidste Gang. At Mindretallet er saa ivrigt efter at fastholde de $2\frac{1}{2}$ Million Kr., forstaar jeg heller ikke af den Grund, at den finansielle Situation jo ikke er gunstig. Særlig det ærede Mindretal har jo ved forskellige Lejligheder stærkt paatalt, at der er Underskud, og hævdet, at der — hvad der i og for sig er rigtigt — bør gøres alt mulig for at tilvejebringe Balance paa Budgettet. Mindretallet ved jo ogsaa meget godt, at Forudsætningen for den samlede Skattereforms Vedtagelse har været den, at der skulde være Balance ved den, altsaa ikke noget væsentligt Underskud. Naar Mindretallet nu saa bestemmer fastholder dette Kommunitilskud, og man